Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8285
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

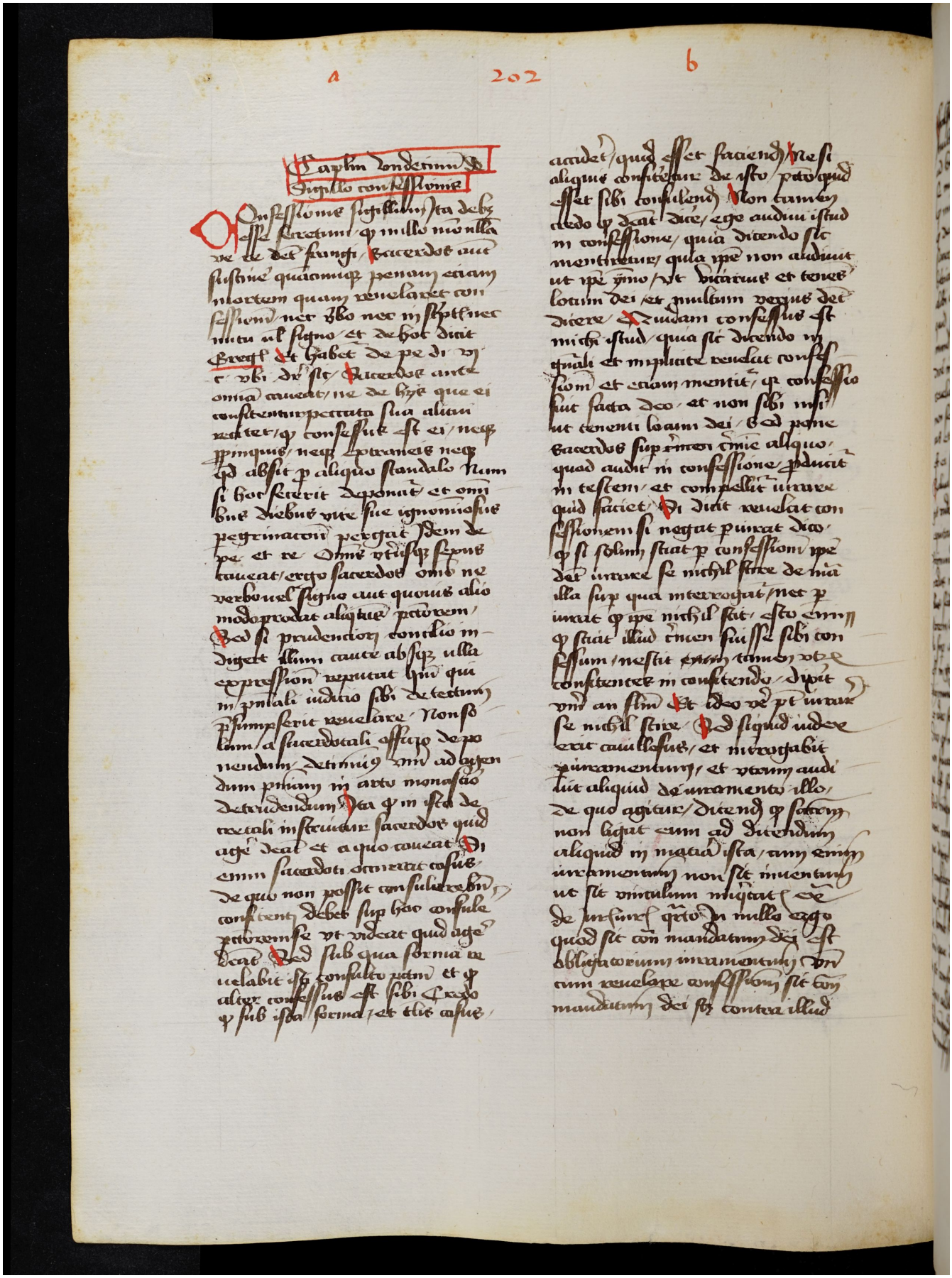

a 202 b

Capitulum Undecimum de sigillo confessionis

Confessionis sigillum sta debet esse secretum, quia nullo modo nulla re de ea fungi. Sacerdos autem sustinere quamvis penam etiam mortem quam revelare confitentis nec verbo nec in scriptis nec nutu vel signo et de hoc dicit Gregorius. Et habet de pe di. vi. c. ubi de sic. Sacerdos ante omnia caveat, ne de hiis que ei constentur peccata sua aliam noverit, quod confessus est ei, neque principis, neque potentiis neque quod absit propter aliquos scandalo. Nam si hoc fecerit depondit et omnibus debuit vite sue ignominiosie peregrinatori pergat idem de pe et re. Omne vitium sperni caveat, ergo sacerdos omnino ne verbo vel signo aut quovis alio modo prodat aliquem peccatorem. Sed si prudentior consilio indigeat illum caute absque ulla expressione reputet hui qui in primitiis indicio sibi de certum presumpserit revelare. Non solum a sacerdotali officio depo nendum, determinavimus ad ipsum primam in arte monasica detrudendum. Dat quod in ista de secreto instruatur sacerdos quid age deat et a quo caveat. Di. Omnis sacerdoti demeretur casus de quo non possit consulere vel consilium debet sup hoc consulere peritiorem se ut videat quid age deat. Sed sub qua forma revelabit sic consulto patrem et quod aliquis confessus est sibi. Credo quod sub ista forma, et sic casus accidet, quid esset faciendum. Nec si aliquis confitetur de isto peccato quid esset sibi consulendum. Non tamen credo quod deat dicere, ego audivi istud in confessione, quia dicendo sic mentiretur, quia ipse non audivit ut ipse immo, ut dicatur et tenet locum dei et multum verum dei dicere. Credam confessus est mihi istud, quia sic dicendo in quali et in plurate revelat confessorem et etiam mentit, quia confessio fuit facta deo, et non sibi, nisi ut teneat locum dei. Et ad pene sacerdos sup rimen cmic aliquo quod audit in confessione, producit in testem, et compellit iurare quid faciet. Di. Dicit revelat confessionem si negat puniat deo, quia si solum stat per confessionem ipse det iurare se nihil scire de illa sup qua interrogat, nec per iurat quia ipse nihil scit, esto enim quia stat illud tacen fuisse sibi confessum, nec sit enim timor, ut constentes in constendo dicit vni an sim. Et ideo de pt iurare se nihil scire. Sed si quid videre erit caillosus, et interrogabit juramentum, et verum audivit aliquid de iuramento illo, de quo agitur, dicendum quod sacerdos non licet eum ad dicendum aliquid in materia ista, cum enim iuramentum non sit inventum ut sit vinculum migrat de de infirmis quia in nullo ergo quod sit con mandatum dei est obligatorium iuramentum. Dicunt revelare confessionem sit con mandatum dei sit contra illud